

[Waldorff]

daværende regering. Nu tager socialdemokratiet fat, og jeg synes, at det er trist, at vi må se, at det forslag, der ligger, er alt for typisk for den måde, socialdemokratiet går til angreb på disse privilegier på. Man forsømmer simpelt hen ikke nogen lejlighed til at lave lappeløsninger, til at indgå de mest dødsyge kompromiser, belaste skattelovgivningen med nye overgangsordninger og skabe mere administration.

Vi foreslog, at man slet og ret fjernede skattebegunstigelsen. Det ville selvfølgelig betyde, at det skulle stå enhver frit stadig væk at spare op til sin alderdom, hvis det var det, det handlede om. Men det skulle i hvert fald ikke betyde, at de dårligst stillede, det vil sige lønarbejderne, skulle betale gildet over skatterne. Der siger socialdemokratiet så: de lønarbejdere, som vi frarøver deres dyrtidsportioner, skal stadig væk betale til de riges overforbrug, de skal bare betale lidt mindre, end de hidtil har gjort. Det er det, man kalder realisme i socialdemokratiet. Vi opfatter det som udtryk for en angst, en uvilje imod at gå til angreb på dem, som regulært snylter på arbejderne i samfundet.

Der er grund til at sige lige præcis disse ord om kapitalpensionsordningerne, og specielt når man fra centrum-demokraternes side kører frem med, at her er det misundelsen, der stikker sit ansigt frem. Er det misundelse, at de mennesker, som tjener mindst i samfundet, oven i deres dårlige lønninger og mange gange dårlige arbejdsforhold, protesterer imod, at de over skatterne skal være med til at betale en fed tilværelse for de mennesker, som i forvejen har været stillet bedst hele vejen igennem livet? Er det den misundelse, som centrum-demokraterne er så optaget af at bekæmpe?

Det er lidt ærgerligt, at skatteministeren ikke har haft mod til at fremstille den fulde sandhed omkring kapitalpensionerne i bemærkningerne. Det bliver lige nævnt, at det vil give et provenu på 50-60 mia kr. Sagen er, som det også blev nævnt fra hr. Rahbæk Møllers side, at der er tale om milliardformuer i disse pensionsordninger, og de vokser hurtigt. I 1970 stod der 630 mill. kr. i pengeinstitutterne på kapitalpensionskonti. I 1978 er dette beløb vokset til 5 mia kr. Og der er kun tale om pengeinstitutterne, der er ikke nogen opgørelse overhovedet over, hvad der findes i forsikringssselskaberne.

Det eneste, socialdemokratiet kan finde på, er som nævnt at øge beskatningen fra 25 pct. til 40 pct. Det er stadig væk muligt at trække indbetalingerne fra, og rentetilskrivningerne skal stadig væk være skattefri.

Det er ufatteligt, at socialdemokratiet ikke, når man er så optaget af at øge beskatningsgrundlaget, når man taler så meget om at indskrænke eller holde igen med det private forbrug, er gået videre, især i betragtning af at i foråret 1978 foreslog Jens Kampmann i sit oplæg til en skattereform, at man helt fjernede kapitalpensionsordningerne, og at man derudover fjernede en række andre skattebegünstigede pensionsopparingsformer, fordi man klart indså, at det ikke var pensionsformål, som blev tilgodeset ved disse ordninger. Det var slet og ret skattebegünstigelser. Derfor foreslog daværende skatteminister Kampmann, at disse ordninger skulle væk.

De ting er ikke med, og jeg vil godt spørge skatteministeren: hvorfor har man ikke taget mere med? Hvorfor er man ikke gået helt i bund med kapitalpensionerne, som Kampmann foreslog, hvorfor har man ikke fjernet den meget, meget store kapitalforsikring og de selvpensioneringsordninger, der ligger under 3.000 kr.s fradraget, som også indgik i Kampmanns forslag til skattereform?

Jeg synes, det er for sølle, at man ikke for alvor gør noget ved dette, når man én gang har været fremme med det og dengang fik en politisk opbakning fra andre partier til at gøre noget ved disse ting. Det er for sølle. Det er specielt for sølle, når man fastholder den økonomiske politik, som betyder jævnlig og stigende forringelser for lønarbejderne, at man så ikke kan bekvemme sig til at få lukket for disse ordninger. Det er for dårligt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hvis man skal tro hr. Waldorff, kan vi godt sætte hallelujakoret i gang, for så vil der blive et provenu på 60 mia kr. af dette her, og hvis det er tilfældet, vil jeg tilslutte mig forslaget med det samme, for så er landet sådan set reddet.

Desværre er der altså ikke så mange penge i det – og heller ikke så mange penge, som man nævnte fra SFs side, nemlig at man udbetalte 8 mia kr. til en lille gruppe om året herfra, medens man kun brugte 16 mia kr. til